

Bruxelles, den 14.12.2018
COM(2018) 830 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
om anvendelsen af bilag XI til vedtægten for tjenestemænd, særlig artikel 66a

KOMMISSIONENS FORELØBIGE RAPPORT TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om anvendelsen af bilag XI til vedtægten for tjenestemænd, særlig artikel 66a

1. INDLEDNING

I artikel 15, stk. 4, i bilag XI til vedtægten som senest ændret i 2013¹ fastsættes det, at Kommissionen i slutningen af 2018 forelægger en foreløbig rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af bilag XI og artikel 66a i vedtægten for tjenestemænd.

Med denne foreløbige rapport gennemføres den ovennævnte lovbestemmelse ved en beskrivelse af processen og resultatet af gennemførelsen af bestemmelserne for tilpasning af vederlag og pensioner i henhold til vedtægtens bilag XI (i det følgende benævnt "metoden") samt solidaritetsbidraget i henhold til artikel 66a for perioden 2014-2018.

2. GRUNDLÆGGENDE MÅLSÆTNINGER OG PRINCIPPER AF METODEN VEDTAGET I 2013

Den nuværende metodes bestemmelser² for tilpasning af vederlag og pensioner blev vedtaget som en del af 2013-reformen af EU's vedtægt for tjenestemænd. De finder anvendelse fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2023 som minimum.

Metodens tilfredsstillende virkemåde er baseret på to underliggende principper, der blev bekræftet på ny i 2013:

- parallelitetsprincippet for udviklingen af købekraften for EU-tjenestemænd og nationale tjenestemænd i centraladministrationer (artikel 65 og bilag XI SR), og
- princippet om lighed for købekraft mellem EU-tjenestemænd på forskellige tjenestesteder (artikel 64 og bilag XI SR).

2.1.1. *Parallelitetsprincippet*

Dette tilpasningsprincip for købekraften betyder, at EU-tjenestemænds købekraft både følger udviklingen i den gennemsnitlige købekraft for embedsmænd i nationale centrale regeringer opad og nedad.

Derfor afspejler tilpasningen af vederlag og pensioner den årlige udvikling mellem den 1. juli forrige år og den 1. juli i det indeværende år³, jf. artikel 65, stk. 1, i vedtægten:

- Reallønningerne for tjenestemænd i centraladministrationer for et udsnit af 11 medlemsstater⁴, som repræsenterer mindst 75 % af EU's bruttonationalprodukt. For hver af disse medlemsstater beregnes den årlige ændring i reallønnen renset for inflation og kaldes for den specifikke indikator. Den *samlede specifikke*

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013.

² Dette er hovedsageligt vedtægtens artikel 64, 65 og 65a og bilag XI.

³ Metoden er baseret på sammenligningen mellem et øjebliksbillede af en medlemsstats nationale aflønningssystem i juli måned i indeværende år med det tilsvarende øjebliksbillede i den samme medlemsstat i juli sidste år.

⁴ Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Polen, Sverige og Det Forenede Kongerige.

indikator er et gennemsnit for samtlige specifikke indikatorer, som vægtes i forhold til BNP.

- Den årlige inflation i Bruxelles og Luxembourg (i samme forhold som fordelingen af EU-ansatte mellem de to byer). Dette kaldes *det fælles indeks*.

Den samlede specifikke indikator og det fælles indeks multipliceres for at beregne værdien af tilpasningen. Værdien af tilpasningen er udtrykt som en procentdel, der anvendes generelt på EU-ansattes nettovederlag og -pensioner med virkning pr. 1. juli⁵.

Det er i den forbindelse vigtigt at gøre opmærksom på, at metoden ikke gør det muligt at medregne inflationen to gange, men sikrer en parallel udvikling af EU-tjenestemænds og nationale tjenestemænds lønninger renset for inflation. Med henblik herpå beregnes den samlede specifikke indikator først renset for inflation for et udsnit af 11 medlemsstater og kombineres derefter med det fælles indeks.

Der fremlægges detaljerede oplysninger om udviklingen i den samlede specifikke indikator og det fælles indeks, hhv. i del 3 og 4.

2.1.2. Særlige fravigelser af parallelitetsprincippet, vedtaget i 2013: lønstop og solidaritetsbidrag

Metoden blev vedtaget i 2013 som følge af resultatet af forhandlinger mellem EU-institutionerne, deres administrationer og personalerepræsentanterne.

Kommissionen var med hensyn til sin initiativret involveret i den almindelige lovgivningsprocedure til ændring af vedtægten og Europa-Parlamentet og Rådet som medlovgivere, jf. artikel 336 i TEUF, efter høring af andre berørte institutioner og deres administration, navnlig Domstolen og Revisionsretten. Forud for fremsættelsen af Kommissionens forslag fandt en omfattende høring af personalerepræsentanterne i samtlige institutioner sted. Rådet gennemførte ligeledes i løbet af den almindelige lovgivningsprocedure sin procedure for høring af personalerepræsentanterne.

Endvidere blev der for at tage hensyn til den særlige vanskelige økonomiske og sociale situation i EU i denne periode og efterfølgende Det Europæiske Råds konklusioner, der blev vedtaget i februar 2013 som del af reformen, besluttet følgende:

- at tilpasningen af vederlag og pensioner for hele personalet i EU-institutionerne, -organerne og -agenturerne ved hjælp af metoden suspenderes i 2013 og 2014 (se afsnit 3.4.1 om det toårige lønstop), og
- at de mulige fordele, som metodens anvendelse vil have for Den Europæiske Unions tjenestemænd og øvrige ansatte, opvejes gennem en genindførelse pr. 1. januar 2014 af systemet med et solidaritetsbidrag, der fratrækkes EU-personalets lønninger med en forhøjet sats (se afsnit 3.4.2 om solidaritetsbidraget).

⁵ For at tage hensyn til væsentlige ændringer i leveomkostningerne i Bruxelles og Luxembourg kan der foretages en foreløbig tilpasning pr. 1. januar, jf. artikel 4 til 7 i bilag XI i vedtægten. Den mærkbarhedstærskel, der henvises til i disse bestemmelser, er ikke blevet nået i Bruxelles og Luxembourg siden ikrafttrædelsen af 2013-metoden.

2.1.3. Generelle fravigelser af parallelitetsprincippet: moderations- og undtagelsesklausuler

Som en fravigelse af det almindelige princip om parallelitet hvad angår udviklingen i købekraften begrænser en moderationsklausul høje stigninger i købekraften samt store tab i købekraften for et givet år. Såfremt den beregnede stigning i købekraften overstiger 2 % eller i tilfælde af en nedgang i købekraften på mere end 2 %, begrænses udviklingen af købekraften for EU-tjenestemænd til 2 %. Den del af stigningen eller nedgangen i købekraften, der overstiger 2 %, anvendes ni måneder senere med virkning fra den 1. april det følgende år.

Undtagelsesklausulen begrænser stigninger i købekraften for EU-tjenestemænd i tilfælde af et økonomisk tilbageslag for EU's økonomi. I tilfælde af et forventet fald i EU's BNP og en stigning i købekraften som målt af den specifikke indikator udsættes stigningen i købekraften afhængigt af omfanget af faldet i BNP til det følgende år i henhold til nedenstående tabel:

Bruttonationalprodukt	Virkninger med hensyn til opdelingen af den samlede specifikke indikator	Dato for betaling af den anden del
[-0,1 % ; -1 %]	33 % ; 67 %	1. april i år n + 1
[-1 % ; -3 %]	0 %; 100 %	1. april i år n + 1
under -3 %	0 %	-

Såfremt EU's BNP falder med mere end 3 %, ydes stigningen i købekraft på grundlag af førnævnte metode når økonomien retter sig, dvs. når EU's bruttonationalprodukt er tilbage på samme niveau som før tilbageslaget (undtagelsesklausulen).

Hvis endelige data fra Kommissionen om EU's BNP adskiller sig fra de forventede tal i en sådan grad, at det påvirker virkningerne med hensyn til anvendelsen af undtagelsesklausulen, foretages de fornødne korrektioner⁶, herunder tilpasninger med tilbagevirkende kraft, hvad enten de er positive eller negative.

2.1.4. Princippet om lighed for købekraft mellem EU-tjenestemænd – justeringskoefficienter

Justeringskoefficienten udmønter i praksis det almindelige princip om ligebehandling, som i dette tilfælde svarer til lige købekraft mellem alle ansatte i EU's institutioner, organer og agenturer uanset tjenestested.

⁶ Arbejdsgruppen om artikel 64 og 65 i vedtægten har besluttet, at der ved de "endelige data" fra Kommissionen om EU's BNP for et givet år forstås de data, der er tilgængelige den 30. september det følgende år. Denne præcisering blev anset som værende nødvendig, eftersom BNP-data ofte revideres mange år efter referenceåret.

Selv om de samme lønskalaer og basisbeløb gælder for alle EU-tjenestemænd, finder justeringskoefficienter anvendelse med hensyn til tjenestemænd på tjenestesteder uden for Bruxelles og Luxembourg, som hverken skal lide finansielt under højere leveomkostninger på det pågældende tjenestested eller drage fordel af lavere leveomkostninger.

Justeringskoefficienten fungerer derfor som en procentvis tilpasning af lønnen med henblik på at tage højde for forskellene mellem leveomkostningerne (hvad enten disse er positive eller negative) på de respektive tjenestesteder. Korrektionerne i henhold til justeringskoefficienten foretages efter følgende formel:

$$\begin{array}{ccccccc} & & \textbf{Justeringskoefficient} & & & & \textbf{Løn på} \\ & \textbf{Løn i} & & & \textbf{Vekselkurs} & & \textbf{tjenestesteder} \\ & \textbf{Bruxelles} & & & & & \textbf{(i euro for} \\ & \textbf{(i euro)} & \times & (= \text{Købekraftsparitet /} & \times & (= 1 \text{ for medlemsstater} & = \text{medlemsstater i} \\ & & & \textbf{vekselkurs)} & & \textbf{i euroområdet)} & \textbf{euroområdet)} \end{array}$$

Justeringskoefficienterne tilpasses mindst en gang om året med virkning fra den 1. juli⁷. En detaljeret beskrivelse af udviklingen af justeringskoefficienterne i løbet af referenceperioden findes i del 5.

2.2. Retlige rammer for den årlige gennemførelse af metoden, der blev vedtaget i 2013

2.2.1. Metodens gennemførelsesprocedure – arbejdsgang for tilpasningen

I henhold til vedtægtens artikel 65 finder den årlige tilpasning af vederlag og pensioner sted inden årets udgang på grundlag af en rapport om statistiske oplysninger fra Eurostat. Det er endvidere fastsat, at de beløb og koefficienter (justeringskoefficienterne), der er omhandlet i artikel 64 og 65, stk. 1, skal forstås som beløb og koefficienter, hvis værdi på et givet tidspunkt kan tilpasses, "uden at der kræves en ny retsakt". Kommissionen offentliggør til orientering de tilpassede beløb og koefficienter senest to uger efter ajourføringen i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

I bilag XI til vedtægten fastlægges desuden de detaljerede regler vedrørende beregningen af tilpasningen samt Eurostats og de nationale statistiske kontors rolle med hensyn til tilsyn med kvaliteten af de grundlæggende data og de anvendte statistiske metoder.

Det fremgår af en samlet gennemgang af ovennævnte bestemmelser som bekræftet af betragtningerne til forordning nr. 1023/2013, at tilpasningen defineres som en "automatisk" eller "mekanisk" hændelse, der finder sted uden nogen som helst beslutningsproces mellem EU's institutioner og er baseret på en klart defineret metode til behandling af de relevante statistiske data med hensyn til beregning af beløb og koefficienter.

Hvad angår proceduren har Kommissionen internt fastsat en administrativ arbejdsgang, der omfatter en række af Kommissionens tjenestegrene, med henblik på at sikre den korrekte gennemførelse af tilpasningen når først de underliggende statistiske data er blevet beregnet og fremsendt af Eurostat. Hovedmålet med den nævnte arbejdsgang er at indføre de nødvendige tilsyn og kvalitetskontroller for at sikre den nødvendige budgetmæssige koordinering og rettidige oplysninger fra Kommissionen til EU's institutioner, organer og agenter.

⁷ En foreløbig tilpasning kan eventuelt finde sted med virkning fra den 1. januar i tilfælde af væsentlige ændringer i leveomkostningerne mellem juni og december.

Kommissionens tjenestegrene har siden 2014 uden problemer anvendt denne arbejdsgang, som i høj grad har lettet metodens vellykkede tekniske gennemførelse. Som følge heraf blev alle forfaldne betalinger og korrektioner, der fulgte af tilpasningerne for 2014-2018 og havde virkninger for vederlag og pensioner til tjenestemænd i EU's institutioner og agenturer, gennemført inden for den lovbestemte frist.

2.2.2. Et sæt af strenge indberetningsforpligtelser

Selv om at den årlige gennemførelse af tilpasningen ikke nødvendiggør vedtagelsen af nogen retsakter, har medlovgiverne fastsat strenge indberetningsforpligtelser:

- I henhold til vedtægtens artikel 65, stk. 1, skal Kommissionen hvert år forelægge en rapport⁸ til Europa-Parlamentet og Rådet om de data, der vedrører de budgetmæssige virkninger af EU-tjenestemændenes vederlag og pensioner.
- I henhold til artikel 15 i bilag XI til vedtægten skal Kommissionen i 2018 forelægge en foreløbig rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af bilag XI og artikel 66a i vedtægten.
- Kommissionen skal også i henhold til artikel 15 i bilag XI til vedtægten inden den 31. marts 2022 forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori det navnlig vurderes, om udviklingen i EU-tjenestemænds vederlags og pensioners købekraft svarer til de ændringer, der er sket med købekraften for vederlagene til nationale tjenestemænd i centraladministrationerne. Hvis det er relevant, skal Kommissionen på grundlag af den pågældende rapport forelægge et forslag til ændring af bilag XI samt artikel 66a i vedtægten med hjemmel i artikel 336 i traktaten om Den Europæiske Funktionsmåde.

3. SPECIFIK INDIKATOR

Med den specifikke indikator måles købekraftsændringer for tjenestemænd i medlemsstaternes centraladministrationer.

3.1. Tendenser i den specifikke indikator for de enkelte medlemsstater

Beregningerne og tallene vedrørende de specifikke indikatorer er baseret på data fremsendt og valideret af de ansvarlige statistiske myndigheder i medlemsstaterne. Med henblik herpå er der med tiden blevet udviklet og ajourført et årligt vederlagsspørgeskema. Et sæt af landespecifikke metodevejledninger og vurderingsrapporter vil endvidere blive offentliggjort med henblik på at hæve gennemsnitsniveauet⁹.

Tabel 1 indeholder de data, der foreligger for de enkelte medlemsstater for perioden 2014-2018, samt et enkelt aritmetisk gennemsnit for perioden. Tabel 2 indeholder de samme data, men udtrykt som et kumuleret indeks (2012=100).

⁸ COM(2015) 597 final, COM(2016) 717 final, COM(2017) 699 final.

⁹ Den generelle metodevejledning til beregningen af specifikke indikatorer findes på Eurostats websted. Endvidere blev 13 landespecifikke vurderinger allerede offentliggjort i slutningen af 2018, og der arbejdes med andre nationale myndigheder på at øge antallet af offentliggjorte vurderinger (se på følgende link: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/civil-servants-remuneration/specific-indicators/country-assessments>).

3.2. Udviklingstendensen for den samlede specifikke indikator som defineret i henhold til 2013-metoden

I henhold til 2013-metoden beregnes den samlede specifikke indikator fra 2015 ved hjælp af stikprøver fra elleve medlemsstater (vægtet i forhold til BNP): Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Polen, Sverige og Det Forenede Kongerige.

Årlige og kumulerede data pr. medlemsstat fra den pågældende stikprøve

TABEL 3 viser tidsintervallerne for de specifikke indikatorer i den pågældende stikprøve på elleve medlemsstater siden 2015, samt et enkelt aritmetisk gennemsnit for perioden. TABEL 4 indeholder de samme data, men udtrykt som et kumuleret indeks (2014=100).

Samlet specifik indikator for den pågældende stikprøve

Den kumulative virkning af den samlede specifikke indikator siden 2015 fremgår af FIGUR 5. Dette svarer til udviklingen i købekraften for embedsmænd i stikprøven på elleve medlemsstater i perioden (vægtet i forhold til BNP udtrykt i købekraftsstandarder). I overensstemmelse med parallelitetsprincippet (se afsnit 2.1.1) fulgte EU-tjenestemændenes købekraft samme udviklingstendens.

FIGUR 6 viser tidsrækkerne siden 2015 for den samlede specifikke indikator sammen med det fælles indeks og den deraf følgende årlige opdatering for EU-tjenestemænd.

Tabel 7 viser de samme tidsrækker, men udtrykt som et kumuleret indeks for perioden. Den samlede specifikke indikator, sammensat som et simpelt gennemsnit for 4-års perioden, er på 100,5. Den kumulative virkning har indtil juli 2014 (2014=100) været på 102,1. Den gennemsnitlige årlige inflation i overensstemmelse med det fælles indeks for Bruxelles og Luxembourg i denne periode er 101,5. Den kumulative virkning er på 105,9. Den årlige tilpasning af vederlag og pensioner har i gennemsnit været på 102,2. Den kumulative virkning er på 109,2.

3.3. Den samlede specifikke indikator som defineret i henhold til tidligere metoder

Det har ikke altid været lovgivernes tilgang at anvende stikprøver fra medlemsstaterne til beregning af den samlede specifikke indikator. Den samlede specifikke indikator blev forud for 2004 beregnet ud fra de statistiske data for samtlige medlemsstater (f.eks. 15 medlemsstater i 2003).

Endvidere besluttede Rådet sig under de drøftelser, der førte til reformen i 2004, at anvende en stikprøve på otte medlemsstater. Denne beslutning blev begrundet i en efterfølgende dataanalyse under antagelse af, at udviklingen i denne prøve nøje ville afspejle den gennemsnitlige udvikling i samtlige medlemsstater. Det skal imidlertid bemærkes, at en efterfølgende analyse viste, at den faktiske udvikling i købekraften i den udvalgte stikprøve efter 2004 var lavere end gennemsnittet for samtlige medlemsstater.

Medlovgiveren bibeholdt i 2013 princippet om en stikprøve af medlemsstater, men øgede antallet fra otte til elleve.

Med stikprøven på otte medlemsstater ved den tidligere metode (2004-2013) ville det simple gennemsnit af de årlige samlede specifikke indikatorer for perioden 2015-2018 være på 100,7, og den kumulative virkning (2014=100) ville være på 102,5.

Med samtlige 28 medlemsstater ville det simple gennemsnit af de årlige samlede specifikke indikatorer for perioden 2015-2018 være på 101,4 og den kumulative virkning (2014=100) på 105,4.

3.4. Opgivelse af det generelle princip om parallelitet

3.4.1. Suspension af løntilpasningerne i to år (2013-2014)

Som led i reformen af tjenestemandsvedtægten i 2013 anmodede Det Europæiske Råd om, at tilpasningen af vederlag og pensioner for hele personalet i EU-institutionerne suspenderes i to år ved hjælp af metoden. Hermed fandt igen tilpasning af vederlag og pensioner sted i 2013 og 2014¹⁰, og den generelle specifikke indikator kunne derfor ikke beregnes for samme periode i henhold til vedtægtens klare ordlyd.

Selv om anvendelsen af parallelitetsprincippet ophørte i perioden 2013-2014 ved suspension af tilpasningen, blev justeringskoefficienterne fortsat tilpasset for at sikre købekraftsækvivalensen mellem de forskellige tjenestesteder.

3.4.2. Virkningen af EU's solidaritetsbidrag

Solidaritetsbidraget er et fradrag, der fratrækkes EU-personalets vederlag, og som den 1. januar 2014 blev genindført med en forhøjet sats. Satsen for solidaritetsbidraget, der anvendes på det afgiftsgrundlag, som defineres i vedtægtens artikel 66a, stk. 3, er på 6 %. Det forhøjes til 7 % for ansatte i lønklasse AD 15, løntrin 2, og opefter.

I forslaget til budgettet for 2019¹¹ forventes indtægterne fra solidaritetsbidraget at nå op på 93 mio. EUR. FIGUR 8 viser udviklingen i disse indtægter siden 2012.

3.4.3. Anvendelsen af moderations- og undtagelsesklausuler

Mellem 2015 og 2018 efterprøvede Eurostat behørigt tallene for tilpasningerne i forhold til de kriterier for moderations- og undtagelsesklausuler, som er fastsat i artikel 10 og 11 i bilag XI til vedtægten.

Den generelle specifikke indikator oversteg hverken den øvre grænse på +2 % eller den nedre grænse på -2 % (se FIGUR 5). Moderationsklausulen fandt derfor ikke anvendelse.

Den årlige prognose for væksten i BNP, der forelå på tidspunktet for de enkelte årlige Eurostat-rapporter, var positiv. Undtagelsesklausulen i artikel 11, stk. 1, i bilag XI til vedtægten fandt derfor ikke anvendelse.

De endelige data om EU's årlige BNP-vækst var positive. Der blev derfor ikke foretaget nogen justeringer i henhold til artikel 11, stk. 2, i bilag XI til vedtægten.

4. DET FÆLLES INDEKS

Det fælles indeks udtrykker ændringer i leveomkostningerne i Belgien og Luxembourg for EU-tjenestemænd på baggrund af fordelingen af det personale, der har tjenestested i disse to medlemsstater, som målt ved det harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) for Belgiens vedkommende og ved forbrugerprisindekset (CPI) for Luxembourgs vedkommende, jf. artikel 1 bilag XI til vedtægten.

Der kan som følge af de specifikke vægtninger af forbrug, der anvendes til aggregeringen af det fælles indeks¹², for et givet år være forskelle mellem udviklingsmønsteret herfor og for henholdsvis HICP for Belgien og CPI for Luxembourg¹³.

¹⁰ I henhold til vedtægtens artikel 65, stk. 4.

¹¹ COM(2018) 300.

FIGUR 9 viser tidsrækkerne for det fælles indeks (årlige stigninger fra juni til juni i forhold til det foregående år) og tilsvarende oplysninger for Belgiens HICP og Luxembourgs CPI.

Det gennemsnitlige fælles indeks for perioden 2015-2018 er på 101,5. Det kumulerede indeks for hele perioden frem til juni 2018 (juni 2014 = 100) er på 105,9.

Til sammenligning kan det oplyses, at det gennemsnitlige HICP i Belgien i samme periode var på 101,7, og det kumulerede indeks var på 107,0. Det gennemsnitlige CPI i Luxembourg i samme periode var på 100,8, og det kumulerede indeks var på 103,0.

5. JUSTERINGSKOEFFICIENTER

I henhold til vedtægtens artikel 64 får tjenestemænd med tjenestested uden for Bruxelles og Luxembourg deres vederlag udbetalt i euro tilpasset med en justeringskoefficient for det pågældende sted, dvs. enten over, under eller lig med 100 %. Formålet med justeringskoefficienterne er at sikre, at købekraften på et bestemt tjenestested afspejler den tilsvarende situation i Bruxelles.

Justeringskoefficienterne er matematiske faktorer, der ved hjælp af euroens officielle valutakurs (med henblik på bestemte tjenestesteder) anvendes på beløb i euro til at bestemme den økonomiske paritet. Dette er den statistiske værdi for forskellen i leveomkostningerne (dvs. mellem tjenestestedet og Bruxelles) og svarer til det gennemsnitlige prisforhold. Den er således udtryk for, hvor et stort et beløb der er brug for i den nationale valuta på et bestemt sted til at købe den samme kurv af varer og tjenesteydelser, som kan købes for en euro i Bruxelles.

Metoden til beregning af justeringskoefficienterne fastlægges og forbedres løbende af Eurostat i samarbejde med de nationale statistiske kontorer. Det er for den periode, der tages i betragtning, værd at nævne følgende udviklinger:

- Gennemførelsen af en mere veludviklet metode til sammenligning af omkostninger på sundheds- og uddannelsesområdet i de forskellige medlemsstater
- En stigning i antallet af organisationer, som er villige til at samarbejde med Eurostat¹⁴ og til at anvende data fra Eurostat til forskellige formål (f.eks. besluttede De Forenede Nationer for nylig at anvende data om justeringskoefficienterne til at tilpasse lønninger til deres ansatte i EU på grundlag af leveomkostninger).

¹² Ved sammenligning med de vægtninger, der almindeligvis anvendes hvad angår prisstatistikker, er hovedforskellen med hensyn til aggregeringen af det fælles indeks anvendelsen af vægtninger for huslejeposter, der omfatter boligejere (i stedet for udelukkende at tage lejere i betragtning).

¹³ De anførte værdier er for det samlede aggregerede indeks; de faktiske beregninger er udført på detaljeret niveau.

¹⁴ Eksempelvis er de "undersøgelser af familiebudgetterne", som foretages med henblik på at fastsætte vægtningerne af forbrug, blevet fuldt ud harmoniseret med de samordnede organisationer (f.eks. OECD, Europarådet) og De Forenede Nationer.

5.1. Udviklingstendenserne for justeringskoefficienterne

TABEL 10 indeholder en oversigt over justeringskoefficienterne for de enkelte tjenestesteder i EU¹⁵ i perioden 2013-2018¹⁶.

Af tabellen fremgår det, at justeringskoefficienterne for de forskellige tjenestesteder har udviklet sig forskelligt i periodens løb. På 19 tjenestesteder er de faldet, hvorimod de er steget på 12 tjenestesteder.

Det bør bemærkes, at en ny procedure for at fastsætte eller tilbagetrække justeringskoefficienter har været i kraft siden ikrafttrædelsen af det ændrede bilag XI til vedtægten, jf. vedtægtens artikel 9¹⁷. I perioden 2014-2018 er ingen formel anmodning blevet indgivet til Kommissionen, og listen over gældende justeringskoefficienter er forblevet stabil.

5.2. De problematikker, som Kommissionen er stødt på med hensyn til justeringskoefficienterne

5.2.1. *En opfattelse af, at justeringskoefficienterne har negativ indvirkning på købekraften og tiltrækningskraften af EU's offentlige tjeneste*

Justeringskoefficienterne opfattes ofte fejlagtigt som drivkraften bag faldet i EU-tjenestemænds købekraft, og Kommissionens administration modtager ofte spørgsmål vedrørende justeringskoefficienternes rolle og den beregningsmetode, der anvendes. Disse spørgsmål bliver stillet af interessenterne, bl.a. tjenestemænd, personalerepræsentanter, værtsstatens repræsentanter, osv., og det sker navnlig i sager vedrørende ansatte, hvis tjenestested er underlagt en justeringskoefficient på mindre end 100, især når den pågældende koefficient justeres nedad.

Justeringskoefficienterne har kun til formål at bevare ækvivalens i købekraften mellem tjenestemænd med tjenestested i de forskellige medlemsstater og i Bruxelles over tid. Omvendt har justeringskoefficienterne ikke til formål at opretholde købekraften på et bestemt niveau. Eftersom købekraften for tjenestemænd i Bruxelles faldt (en reduktion på 10,5 % mellem 2004 og 2018), faldt købekraften i samme forhold for tjenestemænd på samtlige tjenestesteder.

Ovennævnte opfattelse af justeringskoefficienterne er også fortsat et problem vedrørende tiltrækningskraften af EU's offentlige tjeneste i visse medlemsstater. En række EU-agenturer har i denne forbindelse meddelt Kommissionen en synlig negativ indvirkning på deres evne til at rekruttere og fastholde et højt kvalificeret og geografisk afbalanceret personale.

5.2.2. *Manglende hensyntagen til udgifter uden for tjenestestedet*

Den eksisterende metode udviklet af Eurostat i samarbejde med de nationale statistiske kontorer er baseret på den antagelse, at tjenestemænds udgifter udelukkende afholdes på

¹⁵ I overensstemmelse med artikel 12 og 13 i bilaget til vedtægten kan specifikke vægtninger også finde anvendelse på vederlag til tjenestemænd med tjenestested uden for EU. Den tilpassede værdi af disse justeringer er knyttet som bilag til de årlige rapporter, der er vedtaget af Kommissionen om data vedrørende tilpasningernes indvirkning på budgettet. En særlig metode er blevet udviklet af Eurostat i fællesskab med de nationale statistikmyndigheder.

¹⁶ TABEL 12 viser kun de justeringskoefficienter, der følger af efterfølgende årlige tilpasninger. Foreløbige tilpasninger, der finder anvendelse den 1. januar, er ikke angivet.

¹⁷ Den nævnte procedure indebærer navnlig Kommissionens vedtagelse af en delegeret retsakt efter en formel anmodning fra de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater, administrationen i en af EU-institutionerne eller repræsentanterne for EU-tjenestemænd på et bestemt tjenestested.

tjenestestedet. Denne forenkling har været genstand for nogle spørgsmål, da den kan betragtes som ikke fuldt ud at afspejle tjenestemænds overordnede forbrugsmønstre, der også omfatter udgifter uden for tjenestestedet. Eurostat og de nationale statistiske kontorer har indledt drøftelser om muligheden for ajourføring af den statistiske metode til beregning af justeringskoefficienten for at tage hensyn til udgifter, der afholdes uden for tjenestestedet.

5.2.3. *Leveomkostningerne i Luxembourg*

Ved sidste reform af vedtægten bibeholdt Europa-Parlamentet og Rådet den langvarige lovgivningsmæssige løsning, hvorved ingen justeringskoefficient anvendes på vederlag til tjenestemænd i Bruxelles og Luxembourg på grund af disse tjenestesteders særlige referencerolle som hovedsæde og hjemsted for de fleste af institutionerne. Europa-Parlamentet og Rådet besluttede samtidig at tage behørigt højde for inflation i Luxembourg ved at oprette det fælles indeks (se afsnit 4).

Denne lovgivningsmæssige løsning har været genstand for kritik fra nogle tjenestemænd med tjenestested i Luxembourg, som har fremført, at den ikke korrekt afspejler forskelle i leveomkostningerne mellem Bruxelles og Luxembourg. Nogle tjenestemænd har for nyligt henvist til, at Den Europæiske Frihandelssammenslutning, som har sin egen vedtægt, har indført en specifik justeringskoefficient for Luxembourg.

Denne mangel på en justeringskoefficient for Luxembourg i henhold til EU's personalevedtægt har også været genstand for flere prøvelser ved EU's retsinstanser. På grundlag af den seneste dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret i oktober 2018 bekræftes denne lovgivningsmæssige løsning¹⁸, så længe vedtægten som ændret i 2013 forbliver i kraft.

6. KONKLUSIONER

Bilag XI til vedtægten og artikel 66a er siden indførelsen i 2014 med succes blevet gennemført af Kommissionen. Metoden til tilpasning af vederlag og pensioner, som Europa Parlamentet og Rådet har fastsat deri, har i løbet af de fem årlige cyklusser for sin gennemførelse (2014-2018) bevist sin effektivitet. Metoden har nået sine mål til trods for tidligere interinstitutionelle spændinger og retssager.

Der kan på grundlag af gennemførelsen af bilag XI til vedtægten og artikel 66a for perioden 2014-2018 navnlig drages følgende konklusioner:

- (1) I 2013 og 2014 blev EU-tjenestemændenes vederlag og pensioner nominelt "fastfrosset". Dette kom oven i en begrænset løntilpasning i 2012 (0,8 %) og ingen løntilpasning i 2011.
- (2) Fra den 1. januar 2014 blev der genindført et solidaritetsbidrag med forhøjet sats. Denne indsats i solidaritet gav sig udslag i et øget bidrag fra EU-tjenestemændene til EU's almindelige budget i kølvandet på den økonomiske krise. Dette bidrag har været stigende i hele perioden, også selv om den økonomiske og sociale situation i Unionen blev betydeligt bedre.
- (3) De nationale embedsmænd i de 11 referencemedlemsstater har siden 2015 oplevet, at deres løns købekraft er steget med 2,1 %. På grund af parallelitetsprincippet, som er en del af metoden, er EU's tjenestemænds købekraft siden 2015 steget sideløbende med købekraften af de nationale

¹⁸ I Rettens dom (Ottende Afdeling) af 4. oktober 2018 i sag T-546/16 *Marina Tataram mod Europa-Kommissionen* blev sagen afvist.

embedsmænd i de pågældende 11 referencemedlemsstater. Brug af data for samtlige 28 medlemsstater ville imidlertid producere andre tal (+ 5,4 %).

- (4) Efter en første fase med stigninger på over gennemsnittet i tallene for tilpasningerne i 2015 og 2016, som kan kvalificeres som en "indhentning" i medlemsstaterne efter den økonomiske og sociale krise, har de efterfølgende årlige beregninger i 2017 og 2018 resulteret i moderate nominelle lønstigninger.
- (5) I 2018 resulterede metoden i nettotal i et fald i købekraften af EU's tjenestemænd på 0,4 %.
- (6) Eftersom metoden indeholder en automatisk årlig tilpasning og automatiske kriseklausuler, afhjalp den effektivt de problematikker, der var forbundet med gennemførelsen af tidligere metoder. Den er samtidig konstant blevet kontrolleret af Europa-Parlamentet og Rådet via de årlige rapporter, der er forelagt af Kommissionen.
- (7) Metoden har også med vellykkede resultater været igennem juridisk kontrol ved de europæiske domstole i forbindelse med de få individuelle sager anlagt mod den. Endvidere er der ved metoden undgået sociale spændinger, eftersom ingen større strejker har fundet sted i institutionerne i den pågældende periode.
- (8) Hvad angår den fulde gennemførelse af princippet om lighed med hensyn til købekraft blandt EU's tjenestemænd på forskellige tjenestesteder via ordningen med justeringskoefficienter, er der identificeret et par spørgsmål, som i den kommende gennemførelsesperiode vil skulle følges nøje.

BILAG

TABEL 1: Den årlige specifikke indikator - samtlige medlemsstater

	[1]	[2]	[3]	[4]	[5]	[6]	[7]	[8]	[9]	[10]	[11]	[12]	[13]	[14]	[15]	[16]	[17]	[18]	[19]	[20]	[21]	[22]	[23]	[24]	[25]	[26]	[27]	[28]
	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK
2013	102,3	100,6	104,4	99,3	100,9	124,3	98,8	94,6	95,1	100,0	100,0	100,0	94,1	100,3	101,2	100,3	99,3	102,6	100,5	99,8	102,8	98,7	114,4	102,4	105,0	101,1	101,9	100,3
2014	100,2	98,5	101,7	105,0	100,9	105,1	100,5	100,0	107,9	101,6	100,0	101,4	94,3	110,5	105,2	102,0	101,5	102,1	102,8	101,8	99,9	112,7	106,8	98,0	106,3	99,5	102,6	102,0
2015	100,5	101,2	102,1	100,1	103,0	105,7	101,3	100,0	101,2	100,6	100,0	100,6	100,0	109,6	102,2	101,7	101,3	102,2	101,2	101,7	101,1	97,5	103,8	99,9	100,9	100,1	102,3	100,5
2016	103,0	103,9	134,8	100,8	101,0	113,3	103,7	100,0	104,9	100,4	102,3	100,0	100,0	105,7	103,1	98,8	101,8	102,8	106,0	104,9	107,3	102,6	111,9	102,0	107,7	100,6	104,1	101,1
2017	102,0	103,6	109,5	101,4	103,7	101,8	103,1	100,0	100,9	102,3	103,5	100,7	101,2	97,9	102,8	103,8	111,3	102,1	98,5	101,1	103,0	102,0	111,8	101,4	110,3	100,0	100,4	101,4
2018	101,8	120,8	113,4	103,1	102,8	104,4	103,4	99,9	99,0	99,8	111,1	103,8	101,7	106,5	102,8	101,0	103,7	104,2	103,0	101,9	100,6	101,2	114,3	100,9	116,8	101,1	102,7	101,1
simpelt gns.	101,6	104,8	111,0	101,6	102,1	109,1	101,8	99,1	101,5	100,8	102,8	101,1	98,6	105,1	102,9	101,3	103,2	102,7	102,0	101,9	102,5	102,5	110,5	100,8	107,8	100,4	102,3	101,1

TABEL 2: Den årlige specifikke indikator - samtlige medlemsstater (kumulerede data: 2012 = 100)

	[1]	[2]	[3]	[4]	[5]	[6]	[7]	[8]	[9]	[10]	[11]	[12]	[13]	[14]	[15]	[16]	[17]	[18]	[19]	[20]	[21]	[22]	[23]	[24]	[25]	[26]	[27]	[28]
	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK
2013	102,3	100,6	104,4	99,3	100,9	124,3	98,8	94,6	95,1	100,0	100,0	100,0	94,1	100,3	101,2	100,3	99,3	102,6	100,5	99,8	102,8	98,7	114,4	102,4	105,0	101,1	101,9	100,3
2014	102,5	99,1	106,2	104,3	101,8	130,6	99,3	94,6	102,6	101,6	100,0	101,4	88,7	110,8	106,5	102,3	100,8	104,8	103,3	101,6	102,7	111,2	122,2	100,4	111,6	100,6	104,5	102,3
2015	103,0	100,3	108,4	104,4	104,9	138,0	100,6	94,6	103,8	102,2	100,0	102,0	88,7	121,4	108,8	104,0	102,1	107,1	104,5	103,3	103,8	108,4	126,8	100,3	112,6	100,7	106,9	102,8
2016	106,1	104,2	146,1	105,2	105,9	156,4	104,3	94,6	108,9	102,6	102,3	102,0	88,7	128,3	112,2	102,8	103,9	110,1	110,8	108,4	111,4	111,2	141,9	102,3	121,3	101,3	111,3	103,9
2017	108,2	108,0	160,0	106,7	109,8	159,2	107,5	94,6	109,9	105,0	105,9	102,7	89,8	125,6	115,3	106,7	115,6	112,4	109,1	109,6	114,7	113,4	158,6	103,7	133,8	101,3	111,7	105,4
2018	110,1	130,5	181,4	110,0	112,9	166,2	111,2	94,5	108,8	104,8	117,7	106,6	91,3	133,8	118,5	107,8	119,9	117,1	112,4	111,7	115,4	114,8	181,3	104,6	156,3	102,4	114,7	106,6

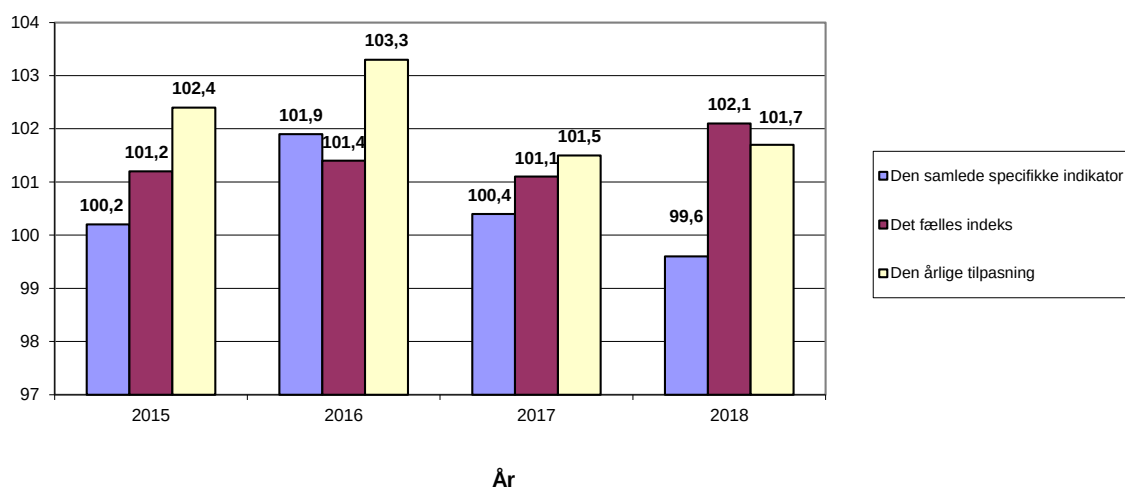
TABEL 3: Den årlige specifikke indikator - stikprøve på 11 medlemsstater

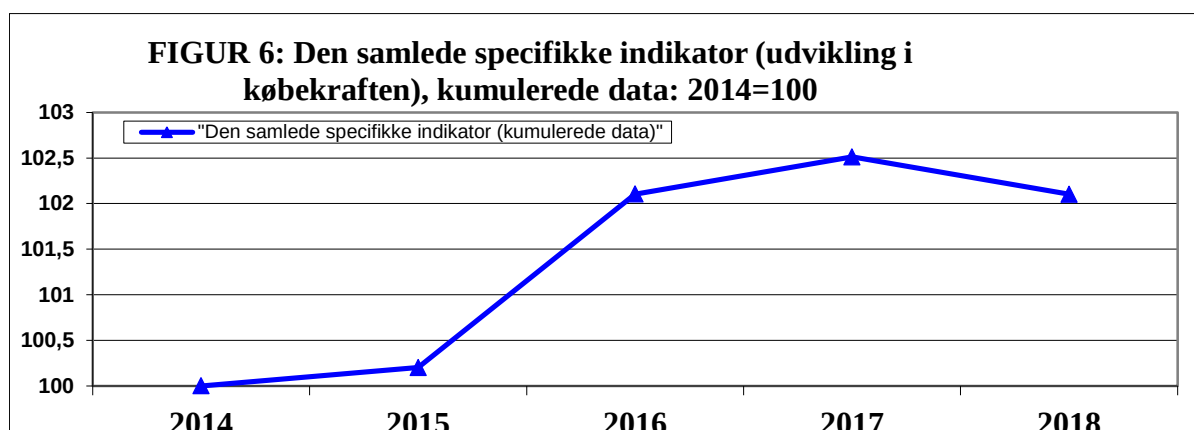
	[1]	[2]	[3]	[4]	[5]	[6]	[7]	[8]	[9]	[10]	[11]
	BE	DE	ES	FR	IT	LU	NL	AT	PL	SE	UK
2015	100,5	103,0	101,2	100,6	100,6	101,7	101,2	101,7	101,1	102,3	100,5
2016	103,0	101,0	104,9	100,4	100,0	98,8	106,0	104,9	107,3	104,1	101,1
2017	102,0	103,7	100,9	102,3	100,7	103,8	98,5	101,1	103,0	100,4	101,4
2018	101,8	102,8	99,0	99,8	103,8	101,0	103,0	101,9	100,6	102,7	101,1
simpelt gnms.	101,8	102,6	101,5	100,8	101,3	101,3	102,2	102,4	103,0	102,4	101,0

TABEL 4: Den årlige specifikke indikator for et udsnit af 11 medlemsstater (kumulerede data: 2014=100)

	[1]	[2]	[3]	[4]	[5]	[6]	[7]	[8]	[9]	[10]	[11]
	BE	DE	ES	FR	IT	LU	NL	AT	PL	SE	UK
2015	100,5	103,0	101,2	100,6	100,6	101,7	101,2	101,7	101,1	102,3	100,5
2016	103,5	104,0	106,2	101,0	100,6	100,5	107,3	106,7	108,5	106,5	101,6
2017	105,6	107,8	107,2	103,3	101,3	104,3	105,7	107,9	111,8	106,9	103,0
2018	107,5	110,8	106,1	103,1	105,1	105,3	108,9	110,0	112,5	109,8	104,1

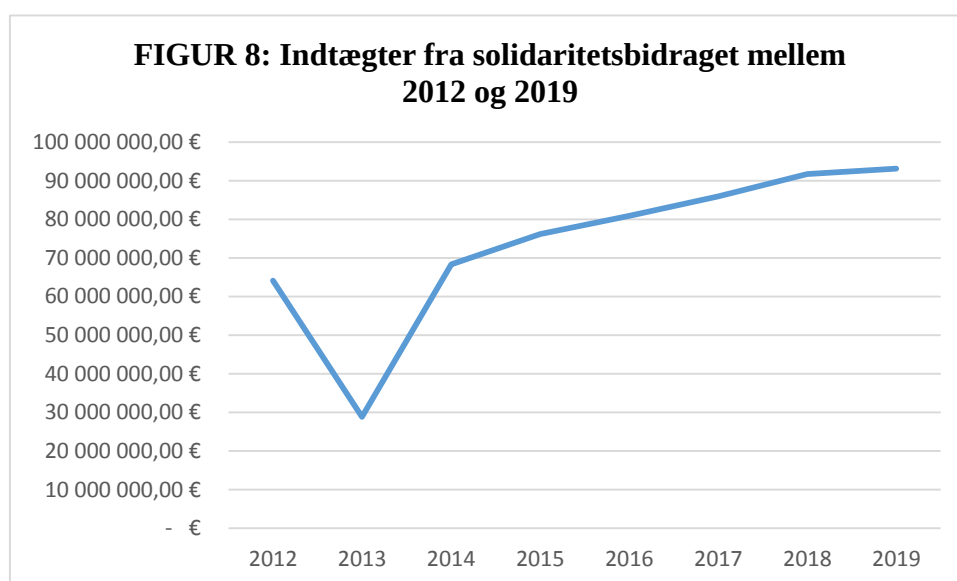
FIGUR 5: Den samlede specifikke indikator, det fælles indeks og den årlige tilpasning, 2015-2018

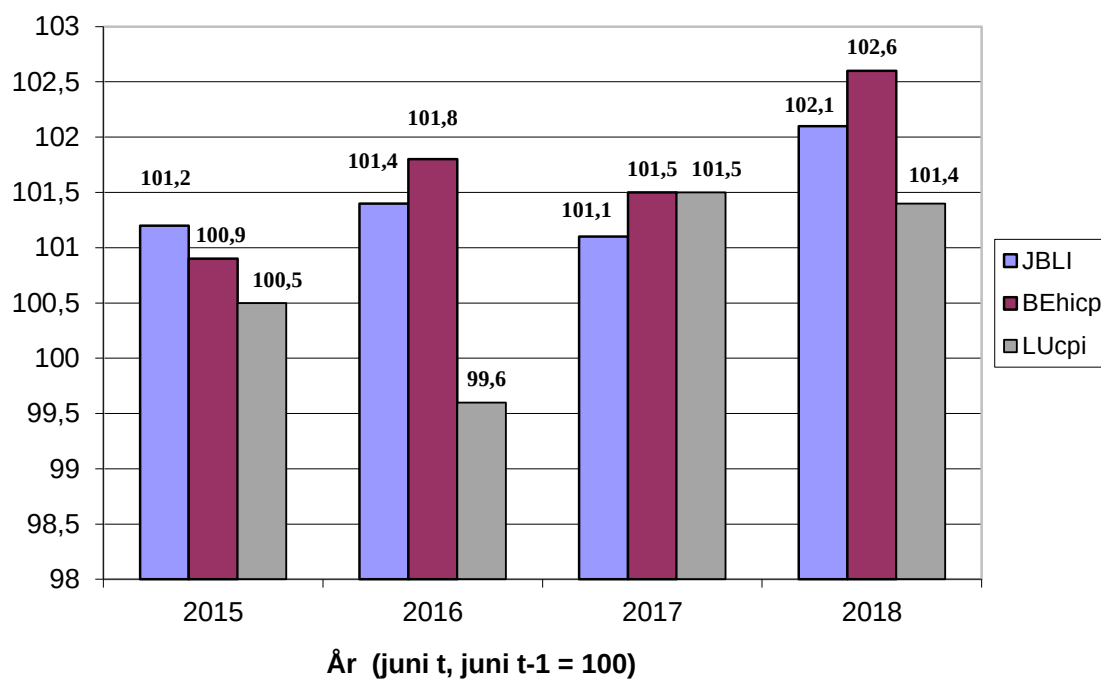

TABEL 7: Den samlede specifikke indikator, det fælles indeks og den årlige tilpasning

	Den samlede specifikke indikator	kumulativ virkning 2014=100	Fælles indeks	kumulativ virkning 2014=100	Årlig tilpasning	kumulativ virkning 2014=100
2015	100,2	100,2	101,2	101,2	102,4	102,4
2016	101,9	102,1	101,4	102,6	103,3	105,8
2017	100,4	102,5	101,1	103,7	101,5	107,4
2018	99,6	102,1	102,1	105,9	101,7	109,2
	Simpelt gnms. 2015-2018		Simpelt gnms. 2015-2018		Simpelt gnms. 2015-2018	
	100,5		101,5		102,2	

**FIGUR 9: Det fælles indeks for Belgien og Luxembourg (=JBLI),
Belgiens harmoniserede forbrugerprisindeks (=BEhicp) og
Luxembourgs forbrugerprisindeks (=LUcpi)**

**TABEL 10: Justeringskoefficienter på alle EU's tjenestesteder
mellem 2013 og 2018**

Land og tjenestested	1.7.2013	1.7.2014	1.7.2015	1.7.2016	1.7.2017	1.7.2018
BG Sofia	57,5	55,1	52,1	51,1	53,4	55,2
CZ Prag	80,0	75,0	73,4	73,2	78,3	83,0
DK København	134,8	133,0	131,8	133,1	133,9	131,9
DE Berlin	96,8	97,2	96,6	96,1	97,5	99,3
Bonn	94,9	94,6	93,4	92,6	93,9	95,6
Karlsruhe	92,8	95,0	93,8	93,0	94,6	96,7
München	108,2	107,7	106,0	105,5	107,5	110,0
EE Tallinn	78,9	78,6	78,0	77,6	80,3	82,2
IE Dublin	113,0	115,9	116,6	118,3	119,8	117,7
EL Athen	91,2	86,8	79,9	79,3	79,9	81,8
ES Madrid	96,3	94,5	90,2	88,1	88,7	91,7
FR Paris	117,4	116,8	114,6	113,8	114,8	116,7
HR Zagreb	80,0	77,6	74,6	73,5	74,9	76,4
IT Rom	104,4	100,4	99,4	97,9	97,3	96,5
Varese	92,8	93,1	92,2	90,4	90,9	90,9
CY Nicosia	83,7	81,2	77,3	74,3	74,4	77,9
LV Riga	76,1	76,5	74,2	73,0	74,9	77,6
LT Vilnius	71,9	71,4	69,0	69,7	74,3	73,6
HU Budapest	76,1	71,4	69,0	70,0	74,5	71,9
MT Valletta	84,4	83,4	84,5	85,7	86,5	90,2
NL Haag	108,9	107,8	107,8	108,0	108,3	109,9
AT Wien	108,3	107,2	105,9	104,7	106,3	106,3
PL Warszawa	73,0	74,1	71,8	66,7	70,6	68,6
PT Lissabon	83,1	82,2	79,2	80,6	82,4	85,7
RO Bukarest	69,8	69,5	64,8	63,8	63,9	64,0
SI Ljubljana	85,4	84,7	81,2	80,7	81,5	84,6
SK Bratislava	80,2	79,0	76,4	75,7	77,3	78,5
FI Helsingfors	123,7	123,0	119,7	118,6	119,9	118,5
SE Stockholm	132,9	127,5	127,9	127,4	127,9	122,0
UK London	139,2	150,7	166,9	141,8	133,5	134,7
Culham	107,6	116,7	127,7	107,3	100,5	102,6